

hørt fra flere mislige Spørgsmaal, som Regjeringsudkastets § 1 giver Anledning til, navnlig Fordelingen i Forholdet mellem Eier og Bruger, som efter min Mening ikke er ordnet i § 1 paa nogen billig Maade, men saaledes, at der vil fremkomme stor Ulighed, og at der paa enkelte Skatteydere vil falde en langt større Krigsskat, end der efter det forudsatte Procent = Forhold vilde kunne komme paa dem. Ligeledes bortfalder herved Spørgsmaalet om at fritage enkelte smaa Dele af Hartkornet for Skat. Med Hensyn til Tien- den er der ogsaa Tvivl om, hvorvidt Besatningen efter Hartkorn er billig, saa at der kort sagt frembyder sig saa mange Spørgsmaal, som man bliver ganske fri for, naar man vil holde sig til Indkomstskatten og opgibe at benytte Hartkornet til at gjøre Forandring i de Resultater, der fremkomme ved Indkomstskatten. — Der er intet af de Underændringsforslag, jeg har stillet, der angaaer disse Paragrafer, og jeg skal derfor ikke omtale dem. Jeg har kun villet forklare, hvori Forskjellen ligger imellem mit Forslag og de andre, idet i mit Forslag Indkomstskatten foreslaaes anvendt paa Landet og i Høbstæderne uden Hensyn til Hartkornet, medens de andre Herrere i Udvalget have fastholdt deels Indkomstskatten og deels Skatten paa Formue og Leilighed, men ved Siden deraf ville have Hartkornbesatningen benyttet til et Fradrag i den fremkomne Ligningssum.

Ordføreren (Fenger): Ligesom under Sagens 1ste Behandling her i Salen have ogsaa Forhandlingerne i Udvalget for en væsenlig Deel dreiet sig om det Spørgsmaal, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt og rigtigt at følge Regjeringens Forslag om paa Landet enten tildeels eller heelt at anvende et Princip for denne ekstraordinære Stats Ligning, som nærmest stemmede med Principet for en Indkomstskat. Der har i den Henseende gjort sig forskellige Meninger gjældende i Udvalget, idet nogle af dets Medlemmer have holdt for, at det vilde være urigtigt eller uhensigtsmæssigt

nu at anvende Indkomstskatprincipet paa Landet, hvorimod andre have meent, at man ved denne Leilighed burde anvende det, enten i større eller i mindre Omfang. Forsaavidt nu nogle af de ærede Medlemmer maatte være af den Mening, at det overhovedet vilde være urigtigt endog blot til nogen Grad at ordne Ligningen paa Landet efter Indkomst, kunne de ikke stemme for det Forslag, der her er under Forhandling, ligesaa lidt som for det, den ærede Formand har bebudet vil komme under Forhandling efter dette; men forsaavidt nogle af de ærede Medlemmer maatte være komne til den Anskuelse, at man nok kan gaae ind paa at anvende Principet for Indkomstskatten paa Landet, og derimod kun ere i Tvivl om, hvorvidt man skal anvende det efter en større eller mindre Maalestok, maa dette Spørgsmaal afgjøres under den Forhandling, som vi nu ere ved, og jeg skal altsaa stræbe at gjøre Rede for, hvilke Grunde der have gjort det betænkeligt for Fleertallet af Udvalget at slutte sig til de to ærede Medlemmer, der have stillet det foreliggende Forslag. Der er nemlig adskillige Medlemmer af Udvalget, som vel have troet, at man kunde gaae ind paa en vis Modifikation af Regjeringens Forslag om at benytte Indkomstskatten paa Landet, men som dog have meent, at det var uklogt og usorgfaldigt at gaae over til at benytte den i det Omfang, som af de tvende ærede Medlemmer er foreslaaet. Det kan ikke nægtes, at der, i Hrab der er fremført af det ærede Medlem, som begrundede Forslaget, er noget meget Tiltalende, og at det forholder sig rigtigt, at en Beskatning efter Hartkornet, naar der er Tale om ekstraordinære Skatter, paa ingen Maade kan siges at være nogen fuldkommen retfærdig og billig Beskatning; thi det er jo erkjendt, at Hartkornet er en Maalestok, som ikke overalt falder nøie sammen med Forbernes Værdi, og det maa navnlig erkjendes, at hvor Indtægten af anden Værdi, der bestaaer ved Siden af Forbruget, skal veies ligeoverfor dette, bliver det overordentlig vanskeligt at benytte Hartkornsmale-